

Wět-eńca [*sts.* Větrnica v. větr] -y
f Dürriwicznitz, -eńčan(ski) aus
D., -ošow -a m Vetschau (Stadt),
-ošowjan, -ošowski aus V.
wětr [č. vítr p. powietrze] -a m
Wind, Luft, -strom, -strömung,
dim. wětřik, wětřičk, wětrašk
sanfter Wind, -hauch, Lüftchen,
wětřiki *pl* Windkolik, Blähungen
wětřikowa khorosé, po wětře,
po wětřiku, z wětrom i. der Wind-
richtung, z wětrom mit Windese-
eile, -schnelle, hibot wětra Luft-
bewegung, spēch, stork (storho-
wanje), wobrot wětra Windeseile,
-stoß, -drehung, škit pře wětr
Windschirm, změr wětřika Wind-
richtung, wětr wot boka Seiten-
wind, wótry, rězny, smorčawy wětr
scharfer Wind, spēšny jako wětr
wind-, adlerschnell, wětr duje es
windet, wětřik(a) duje der Wind
weht, wětřičk poduwa es geht ein
Lüftchen, wětřik dže so lehnýc
der Wind legt sich, wětr sepje
wěje, duje der Wind macht Wind-
wehen, wětr rěza es zieht ein
scharfer Wind, wětr so k ranju
wobroća der Wind legt nach Osten
um, do wětra pušćić i. den Wind
schlagen, z wětra hić aus dem
Wege gehen, wětrej wustajić an
die Luft stellen, so ze samym
wětrom žiwic v. der Luft leben,
wětřik haćić gegen den Strom
schwimmen, wětr haćić a pěk
kopić i. den Wind arbeiten, säen,
mjenje wětřikow, mjenje hola rosće
der Hecht i. Karpfenteiche, hdyž
wětrej napřečo plunješ, či slěny
mjez woči zleća, swj. Bartromej
wětřik jahły młóci, -owy, -aty,
-ojty a e Wind-, Luft-, -artig,
adv. -ojće, wětrowy stork Luft-
stoß, wětrowe šwihnjenje, tłóćadło
Luftstreich, -druckapparat (-druck-
maschine), wětrna kharta, wjerćica
Windkarte, -wirbel, wětrne pišćele
Windorgel, Wětrec hóley Wind-
wirbel, Wětrec hóley so honja es
ist Sturm, wětřikowa hora eine
Menge Lügen, wětřikowu horu
kopić die Jacke voll lügen
wětr-ak -a m Windbeutel, Luft-
gang, -klappe, wětrakej so zuwak
pod ławu směje, -atosé -e f Win-

digkeit, -astwo -a n Windbeutelerei,
-ica -y f Windhose kužmo(ch)t,
wěrjo, -iě -ju Wind machen, lüf-
ten, blasen, wittern, spüren, w. so
gelüftet . . . w., flattern, -ina -y
f Luft, -isko -a n mißfälliger
Wind, -jawy a e flatternd, -jeć
-ju, -ować -uju windig w., -ješko
-a n Lüftchen, -jomny a e zu
lüften

wětrn-ica -y f Windrose, -ik -a m
Windmühle, Mannstreu *bot.*, *dim.*
-iěk, na wětrniku in der Wind-
mühle, z wětrnikom stać wind-
flügelig sein, jej huba kaž wětr-
nik dže, -ikowy a e der W., -iski
a e Windmühlen-, wětrniski Wind-
mühl(en)gehilfe

wětrnik-ař -rja m Windmüller,
-ařka -i f -in, -arjowy, -ařcyny
a e des, der W., -ařski a e Wind-
müller-, wětrnikarj-ecy -ec *pl*
d. Familie des Windmüllers, -arić
-ju Windmüller sein, -ařstwo,
wětrnistwo -a n Windmüllerei,
Besitztum des W., -aty a e wind-
mühlenreich

wětrn-ina -y f Luftregion, -isko
-a n mißfällige Windmühle, -ja -e
f Windbahn, -strich, windiger,
luftiger Ort, luftige Höhe wětrowa,
wětřikowa hórka

wětr-ojtosé -e f Windigkeit, -ojty,
wětřikojty a e windig, *adv.* -ojće,
-ołamak -a m Windfang, -oměr
-a m Wind-, Luftmesser, -oměr-
ski a e Windmesser- . . .

Wětrow-ń -nja m Windgott *Aeolus*
wětrow-plawc -a, -pluwař -rja m
Luftschiffer, -fahrer, -plawny a e
Luftschiffer-, wětrowplawne wot-
dželenje Luftschifferabteilung, -po-
dobny a e windähnlich, -spěšny
a e sturmschnell, *adv.* -nje

Wětrow -a m Wetro, -čan, -ski
aus W.

wětr-ować -uju windig sein, w.,
lüften, w. so gelüftet w.

wětrow-išćo -a n windiger Ort,
Platz, -ka -i f Windbüchse, -nica
-y f Windlade (Orgel), -nik -a m
Windkanal, -mühle

wětřik -a m Wind, siehe wětr
wěž-a [č. věž p. wieża] -e f Turm,
dim. -iěka, twar(ba) wěže Turm-
bau, -iny a e des T., -owy, -aty,